

Oglaši, pripočana itd. tiskaju i ratunju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Nova predbrojba, oglase itd. saj je se naputnicom ili polozakom pošt. štedionicu u Beču na administraciju lista u Puli.

Kod paruća valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrieme ne primi, nudi to javi odgovarajuću u otvorenom pismu, sa koji se ne plaća poštara, ako se izvana napiše „Reklamacije“.

Cakornog računa br. 847, 849.

Telefon tiskare br. 38

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a ne s logom svoj pokvari“. Naroda poslovica.

Odgovorni urednik Josko J. Makulja.

Izdaje i tiska Loginja i dr. u Puli ulica Štella 1.

Glavni suradnik prof. E. Mandić u Trstu

Odnošaji na okružnom sudu u Rovinju.

Zalostni odnosevi vlađaju na okružnom sudu u Rovinju. Mjesto da hrvatski jezik orijačkim korakom napreduje, on nazaduje. Zalud je životna snaga našega naroda putem zakona izvođila hrvatskom jeziku jednakopravnost s talijanskim jezikom, kada na onom sudu odljevu talijanski suci i činovnici, koji hrvatskim jezikom ne vlađaju, pak uveljuju isključivo talijanski i ondje, gdje bi hrvatski jezik morao zavereno da vlađa. I tako nam praksa stvorena od talijanskih sudaca i činovnika te od našeg nemara otimlje i uništava pravo, koje nam jasno slovo zakona dava.

Okružni sud u Rovinju nadležan je bilo u prvom bilo u drugom stepenu za teritorij, koji je ili isključivo ili velikom većinom napućen hrvatskim elementom. Taj tako hrvatski element, osim onog dijela, koji u gradovima stanjuje, ne poznava bašniti talijanski jezik. To su nepobitne činjenice. Logično bi i pravedno a takodje i zakonito, sada bilo da perfektno govore hrvatski osi, koji su pozvani, da na tom sudu pravdu kroje. Ali zaludu. Istra je semjala iznimka ili bolje rečeno hrvatski njezin dio. Na rovinjskom okružnom sudu samo su dva suca Hrvata i jedan koji nesto hrvatski natuca. Sudbeni dvorovi sada sastavljeni su tako, da u najboljem slučaju po nas samo jedan njihov član vlađa hrvatskim jezikom.

Ne treba sada nataknuti na oči crni sitnozor, da se uoči sva crnina i nedrživost odnosa, koji uslijed lakog stanja stvari nastaju. Hrvat, koji pred takav sud doček ili zna talijanske i onda je i nehotel prislijan, da se odreće prava, da se hrvatskim jezikom služi ili pak talijanskog jezika ne pozna i onda slo i naopako. Tumč je za zemaljski hrvatski jezik nepristupljiv, suci poznavanje hrvatskog jezika simuliraju, a onda je shvatljivo, da

su otvorena vrata svim mogućim nesporazumjenjima.

Odnošaji su to neodrživi i nekulturni i skrajno je vrieme, da ih se već jednom dokrajti. Mi po stoli put upiremo prstom u to neizdržno stanje i tražimo, da svj poznati faktori porade oko njegove sanacije. A poznav je za to i svaki Hrvat, u prvom redu hrvatski odvjetnici. I ovi su dosta krivi da ovo nesnosno stanje traje i da već nije do absurdnosti dovedeno. Pitajući jezik, pitanje je časti narodne i kruhe i budućnosti sinova naših, koji se državnim službama posvećuju. Talijanski odvjetnici neka budu primjerom hrvatskim. Frisko je svima u pameli sfera, koju je prošle godine na rovinjskom sudu izazvao odvjetnik B. kada je kod jedne rasprave II. stepena sugerirao svom klijentu da izjavlji, da kod suca prvega stepena nije govorio hrvatski te tako izrabio prigodu, da se uz odobravanje predsjednika sud benog dvora nelealno očeče s suca, koji je hrvatskim jezikom sastavio odnosni županik. To je prešlo u javnost, pak nam je svima poznato. A što se „inter moenia“ dogodilo, znali bi nam u obilnoj mjeri pripovjediti hrvatski vještenici i prisluhici rovinjskog suda. Ali o tom drugi put u drugom prigodom.

Dok tako postupaju talijanski odvjetnici, pred koliko i koliko zloroba zatvaraju oči Hrvati i njihovi odvjetnici. Zar su im te zlorobe postale nesto obična, da ih ni opazili više ne mogu.

Prestanimo već jednom, da sa sloshvaženom uljednošću pokrivamo bilo kakova popustanja. Za Talijane i onako ostanemo „čav“ i barbari. Počinimo već jedanput svih bez razlike kazati zube i nadovećimo svoj postupak na postupak one stare naše generacije, koja je neponajče obzira i skrupula znala da nam stvari zakonski temelj, na kojem radeć možemo da isvođimo i u praksi hrvatskom jeziku onu pobedu, koja neminošno mora da dodje. A na ove odnošaje upozorujemo u

prvom redu predsjednika rovinjskog suda gosp. vit. Covaza, pak, ga pitamo, zna li on, da svi suci rovinjskog tribunala osim trojice ne znaju hrvatski. Pitamo Vas gosp. predsjednike, znate li Vi, da predsjednik I. civilnog senata dr. Mattoni, predsjednik II. civilnog senata dr. Cattaka, predsjednik kaznenog senata dr. Sibisi i sva sile drugih savjetnika i sudaca kako se sva ta gospoda zovu, ne poznaju hrvatskog jezika i ipak sude hrvatskim strankama? Vama je to gosp. predsjednike za stalno poznato, jer ste na čelu rovinjskog suda, a što ste učinili, da se to nesnosno stanje ukloni? Jeste li ikada upozorili više oblasti, da tako delja ne smije i ne može id, da su ti odnošaji neizdrživi i da elementarna pravda traži, da se drugačije s njom postupa? Mi od Vas odgovorite ne tražimo, jer znamo kako stvari stoje, ali pamtime, da je naša utržljivost iscrpljena i neucrede li se odnosaji broj i pravedno, mi ćemo zagurnuti jedan drugi: „Quousque tandem abutere patientia nostra“.

Saznajemo iz dobro informirano straze, da je predložen na imenovanje za suca kod e. k. suda u Puli jedan trčanski Talijan, koji ne zna ni reči hrvatski. Ako to imenovanje uslijedi, biti će novi atentat na zakon, pravice i hrvatski jezik. Mi ćemo za sada čekati to imenovanje, ali hoćemo dok smo na vrieme, da upozorimo na jesuće odnosevi, koji vlađaju na području pulijskog suda i na mogućnost, da na nje, mu ureduje jedan sudac bez poznanja hrvatskog jezika. Imamo već gorkih istaknuta, sućem dr. P. koji hrvatski nista ne zna i se dr. S. koji ga zna malo ili bolje nikako.

Za reciprocitet hrvatskog sveučilišta u Zagrebu.

Otkako značenje svih naših potreba onda, kad se nadjevo spoljni, maleni,

nemoćni, kad zdravim očima ugledamo koliko smo dateko od naših sanja — ideala kraljevine Hrvatske. Načelo je u naravi, da sve što živi brani svoj život i odupire se smrti svim svojim silama. Najljepši je život naroda, a što znači borba za narodni život, glasno naci vele mrtva usta bugarskog, srpskog i crnogorskog vojnika. Dok nam nije sudjeno da branimo Hrvatsku poznati smo da je branimo perom i riešju, da se žrtvujemo na svakom koraku, da zapovjedimo onima, koje postavimo u sabore, da budu tvrdi zidovi, koji će zaustaviti sva pitanja, dok se ne riste hrvatci. Pred nama je najnoviji dogodaj: reciprocitet hrvatskog sveučilišta u Zagrebu. U proračunskom se odboru u Beču odobrile podnijene talijanskih pravnog fakulteta u Trstu, za volju Italije, austrijske saveznice proti naravnom razvitu slavenskog življa na Balkanu. Jedna nezakonitost vuče drugu: Hrvatima kao i Srbima i Slovincima na Hrvatskom sveučilištu ukracaju se u istom odboru da mogu slobodno vršiti ispite u Zagrebu, zauzeli raslužena mjesta bilo u Dalmaciji, bilo u Istri. Pitajući reciprocitet hrvatskog sveučilišta no datira od ove godine, ono je staro bar 80 godina. Bilo bi uvidljivo, kad bi pratili što se je od tada sve poduzimalo, kad se još nije ništa postiglo.

Važnija su pitanja: zašto se nije ništa postiglo i što znači izravnjene sveučilište raztrgane i raztrojene kraljevine Hrvatske sa ostalim austrijskim sveučilištima? Bez podrobnejnjeg dokumentiranja dovoljno je postaviti jednu tvrdnju, da se odgovori na prvo pitanje. Uspjeli osim jednog poduzeća sastoji u snazi sile koju ga podutimljio. Snaga hrvatskog zastupstava bila je najprije osmijena, onda se nadala u raznim klubovima sa Srbima i Slovincima, ali bez dubljeg uvjerenja sviju, da je priznanje reciprociteta jamstvo brojeg kulturnog razvita, što znači stavljanje duhova u jaku falangu pod egidom: pravosjedinjstvo slobodi! Duboko uvjerenje, koje bi se očuvalo u nepotpustljivom redu, manjkalo je svakda

slavenskom jugu. Njemački list konstatira porast Niemaca u Puli, Rovinju, Trstu, Gorici i drugdje. Posljive era Niemaca na sjajan rad. Spominja da je njemačko društvo „Södmärk“ potrošilo u ova krajeva jedu od 1883. preko 3,600,000 K.

Na mjesto da ovaj sian rad Niemaca otvori oči Talijanima, te uvide shodnost skupine obrane nas Slavena i Talijani, jedinstvo autohtonih stanovnika ovih krajeva proti ljudjancu, nedaleko gospodaru Niemcu — naši Talijani ustraju dalje u svojoj ljudi hajci proti nama, te nam da-paće „U. N.“ specijala pomoć, koju da primamo in — Rusije.

Draga naša kolegica „U. N.“, da je to istina, što žalitice nisu, drugačije bi se stalo dosta u lati, ne bi se necklise, zahvalio boriti se svaki ma i najmanji uspjeh u narodnoj borbi. Vi Talijani sami dobre znate, da nama Hrvatima nili para ne dolazi, te vana: sve to ispadamo, sve je dešavajući ruke, nego vi se pokriti budućim pravom. Me je i u nešto debitnije da je Hrvatima spodjeljeno polem, bit će gure po Vas.

Veuma su sumnjići takođe talijanci „povjesničari“ poput prof. G. C. koji u „Unione Nazionale“ povoljno ocjenjuje knjigu prof. G. o — talijanaku Ricci i Taj prof. G. piše samo o rieci u XV. vijeku. Dakle godinom 1500 svršava njegova povjesnična rasprava. Da je taj profesor isao samih 9 godina napred, bio bi došao do onih utasnih navala Veneciana na hrvatsku Rieku, koju su od 1509. do 1512. Venecijani dva puta učasno razorili. A da je proučio povijest Rieku pred XV. vijekom, bio bi doznao da se Rieka prvi put spominje u XIII. vijeku kao vlastično hrvatsko Prakopana iz Krka. U XV. vijeku spala je Rieka pod vlast Habsburgovaca, što ipak nije laj grad ni malo raznaredilo. Hrvatski se onda samo govorio po gradu, a o tome imademo besbrojnih pisanih izvješća. Talijansko Rieko je bilo mazjarske agitacije, kao što je Talijansko naselje Primorja bilo Niemaca. Talijanstvo je pak ortije u rukama Niemaca i Madjara proti Hrvatinama. Kad im to crutje više ne treba, oni ga odmah zahvata. Talijani te najbolje znače, jer su bezređe batinu primili od njemačkog Maja.

Bilješke iz talijanskog posluka.

I talijanska „Unione Nazionale“ osvrnula se je občirno na onomadne obdržavan kongres Stranke Prava u Opatiji, te se nekako nastojiće nad razlikom ministarstva u hrvatskim redovima.

Da pak bude poštovanji „Unione Nazionale“ sve jasnije, reći ćemo joj danas ovo:

Zaludu, što je proti svim ljudskim i bogim zakonsima, to ne može niti dugo održati. Nedaleko narodnog ujedinjenja — ono veliko njezero, koje je ujedinilo Italiju — ujediniti će i nas južne Slavene u babobučkoj monarhiji (Hrvate, Srbe i Slovene) pa makar se svi Talijani i svi Niemci na glavu postavili. Razumijev je, da razni ljudi drugačije misle, kako će se dati da ostvarenu ova velika ideja.

Medjusobnih, anstarijnih borba bilo je i bilo će u svakom narodu. Divljač nam primjeri pokazuju povratak ujedinjenja Italije. Morili su se nemalim blakobravnim conservativac Carcer i sas velike sreće Monasta na svetom mjestu, vatrevali partizane; borili su se medjusobno, a ipak se herci naprekona Niemcu na našem

kao i sada. Pojedinačni izstupi nisu toliko plodnozni kao jaki, jedinstveni i energični izstupi velike cjeline, a osudjujemo i kratkimo izdajstvom svaki protunarodni kocak, počinio ga makar tko. Dokle će mlađi nukali starje da prediju strančarske zadjevice i inade? Hrvati, Srbi i Slovenci istu svoje pravo, oni su u tom jednodušni, za to i zahtijevaju od svog zastupnika jednodušnost. U sukobu dviju ideja odlučuje se za slavensku. Germanstvo nam je skodilo, ono nam skodi — vremje je, da mu viknemo: dosta! Očita je važnost priznanja reciprociteta. Dok se vlade boje stopiti udove Hrvatske u jednu cijelinu, boje se i sjene toga jedinstva. U primanju reciprociteta očitovalo bi se virtuelno jedinstvo, koje bi se htjelo pretvoriti u fakultično.

Toga se boji BiH, boji Pešta. U tom je Hrvatska talik Kristovim haljinama: razdieli zemlju, otmi joj prava, tako se postupa. Kad vam to velimo ne bojimo se istine, jer je jednom već vreme, da istini pogledamo u oči. Narod, koji se ne zna cieniti, koji nema ponosa, koji stvara trbuh vise od slobode, ne zaslužuje da živi. Povratak teme dokaz koliko napredovasmo, ako svi kao jedan uporno stavimo zahtjev: hrvatsko svećilište mora biti izjednačeno austrijskim svećilištima, jer vlada, koja ste od naroda danak u novcu i u krvi, mora znati, da je to volja onoga, koji daje taj danak.

Prekinimo sa vremenima, kada smo molili; danas zahtijevamo svoje pravo; časnija je smrt junaka nego život kukavice. Ovo je vreme naše, da smo ga shvatili dobitimo. S hrvatskim svećilištem u Zagrebu Hrvati i Srbi akademisti.

Rat na Balkanu!

Pula, 16. aprila 1913.

Ovaj krvavi rat vodi se sada tako rekući jedino za Skadar. Bugari i Turci oko Čatalde ugovorili su tih primirje. A Srbi su već davno obraćunali s Turčinom i nemaju da više da zauzmu sa sebe. Grci su također na kopnu svršili svoju zadaću, jedino njihov brodovlje na Egejskom moru čvrste otroke, da nebi turska flota iz Dardanela bombardirala grčki posjed u tom moru. Pred dva dana imala je opet turska flota iz Dardanelle, ali tim je opazile grčki brodovi, prisilile je da se opet umakne u Dardanelle. Dodio je međutim jednim i drugim brodovljima do međusobnog topovskog pucanja ali bez Stotinu posjedica.

Kako smo rekli, sve ratne operacije usredotočene su sada oko Skadra, kojeg Crnogora hoće na svaki način da pridobi. Ta upornoć crnogorske vlade, daje veličanstvu velikog posla. Veliki brodovlje velikih vlasti, koje je zatvorilo Crnogoru s more, t.zv. pomorska demonstracija proti Crnojgori nije ništa koristila kao što Crnogora ne popustila u pitanju Skadra ni posjeću logu, što je arhika vlade naredila svojoj vojsci, koja je pomagala Crnogorima pri obujedaju Skadra, da se povrće. Velelasti su ponudile Crnojgori za Skadar, da će njoj dati nesto plodnog zemljišta oko Skadarskog jezera i prisrbilli "brezamatni" zajam od 80 milijuna kruna. Sve to je crnogorski kralj odbio i izjavio ili Skadar ili smrt te poraću veličanstvu, da će i nadalje obujedati i bombardirati Skadar sa samom crnogorskom vojkom, premda su crnogorske vode izjavili, da je nemoguće zauzeti Skadar bez srpske vojske. Posto se je i takva vlast stuhnuto sada izjavila proti tvrdoglavom partiziku crnogorskog kralja i odobrila podpunu potisak veličanstvu, te je velika vratiteljstva Crnogora gubitko uključio svoje snage i vole za stvar, koja nade nikako postignuti u ovom ratu, a prenaručuju ujedno napetost sile BiH

rope, time gubi simpatije i dobiva još više protivnika i neprijatelja, nego što ih je imala do sada.

Medutim se vode pregovori o miru između Turke i balkanskih saveznika, te se nagovista, da bi mir mogao biti sklopljen za četiri dana.

Pogled po Primorju Puljsko-Rodinski kof.

Izbor zemaljskog zastupnika u Puli. Kako je već javljeno, obaviti će se dne 18. maja o. g. izbor jednog zemaljskog zastupnika za grad Pulu iz občinita Kurije.

2. izbor, sreza, t.j. svaki, koji je navrio

24 godine, a stanuje pred danom raspisa izbora barem jednu godinu u Puli i bez obzira da li plaća što poreza ili ne, ima pravo glasa u ovoj kuriji i toga dana birati zastupnika. Eventualni uži izbori obaviti će se dne 26. maja t. g. (ne 16. maja, kako je uslijed tiskarske pogriješke bilo štampano u zadnjem broju).

U ponedjeljak dne 14. t. m. istekao je rok za reklamacije proti izbornim listinama, te je sada zatidu za svakoga tražiti, da bude unesen u listinu; koji je upisan u listi dobit će kartu za glasovanje i koji je reklamiran biti će upisan u listi dobiti kartu.

I ovog puta bile su listine jako alabrosti i ispušteno je bilo preko 1000 ljudi, koji imaju pravo glasa. Misili smo,

da će pod vladinim komesarom idući na

boje, ali se čini, da činovnici, koji su

ostali na občini još od vremena kamorre,

ne znaju drugačije uređovati nego kako su

se naučili za uprave tatarske kamorre. To

ne služi ni malo na čest vladinom kome-

saru, pak bi morao budnim okom paziti

na kamoratske činovnike i usvesti, jedan put

red i pravo na občini. Ako se proti jed-

nim listinama podnese preko 800 reku-

macija, kako je to učinjeno proti ovim

izbornim listinama, onda to pokazuje više

no na neurednost kod občine puljske.

Nasi izborinci treba da sada čekaju dok

im dodje izborna legitimacija, bez koje neće

moći nitko glasovati. Legitimacija će se

svakom izborniku doestaviti poštom u stan,

za to svaki onaj, koji je u zadnje vrijeme

promijenio stanovanje u drugu ulicu,

neka pazi, da mu nebi legitimacija dođa

na prvačini stan. To će svaki takav pre-

duvresi najbolje time, da se preporuči

listonos ili gospodaru kuće ili stanjanu

prvačine stanovanja, da upozore dostavljaju, da mu legitimacija donese u novi

stan. Ako pak nma sva to nebi koljed

dobije legitimaciju ili dana prije izbora,

neka to dodje prijaviti u Narodni Dom,

pak će ga se uputiti, kako će dobiti legi-

timacija. Negativno ponovo, da treba

dobro paziti na to, jer koji ne bude imao

legitimaciju, neće moći glasovati.

Gdje će se glasovati još nije objavljeno,

ali kad bude, javit ćemo u ovom listu i

premda će biti svakom napisano na legi-

timaciju, kao što će ne isto biti napi-

sana i doba, kada će početi a kada zavr-

iti glasovanje.

Svi naši se uz to upozorju na to, da

se neduđa zavesti od naših podivljivača

čak i Talijana pak iši glasovati za njihova kandidata. Oni moraju dobro čuvati glasovnicu i napisati na nju imu, onoga čovjeka, koga će predložiti naša narodna stranka. Najbolje je, da svaki naš donese glasovnicu u Narodni Dom, pak će nase tamo napisati ime narodnog predstavnika ili pak neki da lepičiti glasovnicu po osobni svoga povjerenca.

Za koga ćemo mi ovog puta glasovati,

to ćemo domaći i obujaviti na vremenu u jed-

nom od budućih brojeva,

@ Glavni skupština Porečkog u Puli.

U nedjelju dne 20. o. m. obdržava Istarska

skupština u Puli svoju glavnu ge-

deraciju skupština u 10 sati prije početka u

dvoranu Čitaonice. Pozivaju se članovi, barem oni iz grada, da dodu na tu skupštinu u što većem broju, da čuju izvješće o radu i uspjehu naše Posuđnjice kroz prošu godinu i da sudjeluju u izboru za novu upravu, koja se ove godine bira na toj skupštini.

Izlet Premanturske Čitaonice u Banjole. U nedjelju dne 20. t. m. bit će izlet Premanturske Čitaonice u Banjole uz sudjelovanje društvenog tamburaškog zboru. Sastajalište u prostorijama Čitaonice u 2 sata po p., odakle se kreće skupno u Banjole. Pozivaju se svi naši Premanture, da čim mnogobrojnije prisustvuju tom izletu.

Iz Svetvinčentu nam pišu: Na dopis u „N. S.“ od 12. dec. 1912. br. 50, pod naslovom „Kradja u Svetvinčentu“, istini za volju javljamo, da nije manjkalo u talijanskoj „Cassa rurale“ K 8.000 već samo K 8.700. Tajnik iste g. učitelj Strolog bio je okrivljen, što je pušto iz neopreznosti blagajnu otvorenu, odputovavši. Radi toga bilo je državno odvjetništvo proti njemu povelo postupak, ali se izpostavilo da nije kriv te je državno odvjetništvo ovih dana odustalo od obtužbe protiv njega, jer se je dokazalo, da je podputno nevin. Isto će gospodin presuziti opet upraviteljstvo škole u Svetvinčentu ovih dana.

Bošnjački kofar

Veli Lošinj, 10. IV. 1913. Djelovanje društva Circolo Popolare iz Malog Lošinja u Velenjem Lošinju. U nedjelju dne 6. t. m. dalo je društvo Circolo popolare iz Malog Lošinja u talijanskoj dvorani „Assicur“ ili bolje nazvanoj Teatro Verdi u Velenjem Lošinju, zabavnu večer uz pjevanje, glazbu i predstavu jedne operete, koju su prosle sedmice davali za prvi put u Malom Lošinju. Duta cjev ove zabave bili su gostionica Hofman iz Malog Lošinja, vlasnik hotela Hofman, u koji se osobito svraćaju naši ljudi Hrvati i Srbi prigodom njenog boravka u Malom Lošinju, te orguljarske zupne crkve u Malom Lošinju V. Craglišto. Da su nekoji profesori c. k. nautičke škole imali također glavnu riječ o tome ne treba dvojiti.

Dok mi ne možemo nego diviti se po trživoj radu članova Circolo popolare, koji ne pateći na udaljenostni ni na mjestne razlike između Velog i Malog Lošinja, žrtvuju svoje vreme ne začeći truda, da postigne svoju svrhu, koja jest jedino potaknjenje ovih Prajeva, tuga obuzinjije svakog rođoljuba, kada vidi našu neologu i osobne mržnje, koje su u ovo zadnje doba preuzele mnih medju našim ljudima u ovom kotaru.

Talijani, koji su na vlasti, koji imaju sve moć u rukama, koji su materijalno moćni, obekvijeni školama i društvinama u najljepšoj slozi, slobodno rade na svakom polju, ne dije se ni u konservativce ni u klerikalce, liberalce, socijaliste ili kako se inace mi dijelim, već iako su jedan od drugoga individualno poseve različitog načina, bilo vjeratog, bilo političkog, ipak okupljeni su u jedna to ista društva, jedan uz drugoga radi kajt u kajt.

Sakupljeni na sastanku kako su pozorni pratići govore svojih zastupnika. Zgratali su se kolj nad izvanjskom toli nad nutarjskom političkom državnika monarhije, oprobio obuzinjiti na postupak za Slovincima, Hrvatima i Srblima u svim zemljama bez razlike. Najodlučnije su odsudili državost talijanskih zastupnika na zamaljskom saboru, koji još danas, u vječu slobode, ravнопravnosti, demokratizmu misle onako kako su misili predjeli nekih njih, misle u svojim arđovječnim nazorima da imaju povlastice nad name, da imaju u Istri Talijani vladati, a Hrvati i Slovenci za nje raditi i doprinjati.

Sakupljeni, sve zresti nazevi, često su tektoni govora povlađivali nazore i postupak svojih zastupnika i boderili ih, da i nadalje najvećom odlučnostju zahtijevaju odvojorenje prava hrvatskoga naroda u običi u onoga u Istri posebno.

Poštie zastupnika izbornici su se i sami naročito Božo Dubrovčić oglasili i izrazili punu govora i resolucije razne žalje, koje je također predsjednik sastanke, kao najbolji ponavalač svih potreba u cijelokupnoj občini, tumaci.

Na skupštini bili su jednoglasno prihvati slijedeća rezolucija:

I. Glede zamaljskog sabora doslovno onakva kao ona u Kastvu dne 28. veljače, u kojoj se odsudjuje talijanske zastupnike što neda se postave na temelj bezuvjetne ravнопravnosti, odobrava postupak hrvatsko-slovenskih zastupnika i poziva ih da ne popuste ni za dijaku u pravima hrvatskog jezika niti kod novoga zaokrušja občina, te da uzzrada za sveobče, izravno, jednako i tajno pravo glasa.

II. Da se podupre gospodarsku zadrugu u Kastvu, brojeći preko 800 članova, iz državnih i zamaljskih sredstava.

III. Posiva se zastupnicima, da urade načinom kako znaju:

1. da se lanci opredijeli u pokrajinskim pravosuđima na ceste. I vodogradnje naeve također i apotrebni i da se ih ne troši u druge svrhe;

2. da se u Sv. Matoju uvede sudbeni

napredju na svakom polju imajući pred očima samo jedno geslo „napredak Talijanstva“.

Nas pjesnik Maduranić pjeva:

„Kajite se djeko dok imate dana“, a ove zlatne riječi neka vriede i za nas Hrvate na otoku Lošinju a osobito u Malom Lošinju, jer teški će biti račun, koji ćemo morati položiti narodu za ova naša djela, jer će imena naša ostati potomstvu na vječnu uspomenu, već na vječno prezir.

Kajimo se, dok je još vrieme, da se po pravi ono, što smo našemu narodu sagriesili.

Voloski kofar

Javni sastanak u Sv. Mateju. Na jednostavnu vječu, uvrštenu u obim hrvatskim dnevnicima Rieke, sakupljen je dne 18. t. m. poslije večerasje službe božje u jednoj dvorani stare školske zgrade u Sv. Mateju mnogo naroda. Sačinjavajući sastanak zastupnik Vjekoslav Spinčić otvorio je sastanak, pozdravio prisutne i predložio predsjednikom sastanka načelniku občine Kazimira Jelasicu, što bijaše jednodušno i prihvaćeno. Pozdravio je i on sakupljene i naglasio, da imaju tu pravo uzeti riječ ne samo prisutna gospoda zastupnici nego i svak drugi koji ju zapita.

Prvi progovori zastupnik Spinčić o radu hrvatsko-slovenskih zastupnika, u carevinском vječu, naročito u savetu sa dogovnjima na Balkanu i sa stanjem Slovaca, Hrvata i Srba u monarhiji.

Odmahiza njega govorio je zastupnik dr. Ivan Pošćić, te cratio odnosa u istarskom saboru odkad je po novom izbornom redu izabran pak do najnovijih vremena.

Sakupljeni na sastanku kako su pozorni pratići govore svojih zastupnika. Zgratali su se kolj nad izvanjskom toli nad nutarjskom političkom državnika monarhije, oprobio obuzinjiti na postupak za Slovincima, Hrvatima i Srblima u svim zemljama bez razlike. Najodlučnije su odsudili državost talijanskih zastupnika na zamaljskom saboru, koji još danas, u vječu slobode, ravнопravnosti, demokratizmu misle onako kako su misili predjeli nekih njih, misle u svojim arđovječnim nazorima da imaju povlastice nad name, da imaju u Istri posebno.

Sakupljeni, sve zresti nazevi, često su tektoni govora povlađivali nazore i postupak svojih zastupnika i boderili ih, da i nadalje najvećom odlučnostju zahtijevaju odvojorenje prava hrvatskoga naroda u običi u onoga u Istri posebno.

Poštie zastupnika izbornici su se i sami naročito Božo Dubrovčić oglasili i izrazili punu govora i resolucije razne žalje,

koje je također predsjednik sastanke, kao najbolji ponavalač svih potreba u cijelokupnoj občini, tumaci.

Na skupštini bili su jednoglasno prihvati slijedeća rezolucija:

I. Glede zamaljskog sabora doslovno onakva kao ona u Kastvu dne 28. veljače, u kojoj se odsudjuje talijanske zastupnike što neda se postave na temelj bezuvjetne ravнопрavnosti, odobrava postupak hrvatsko-slovenskih zastupnika i poziva ih da ne popuste ni za dijaku u pravima hrvatskog jezika niti kod novoga zaokrušja občina, te da uzzrada za sveobče, izravno, jednako i tajno pravo glasa.

II. Da se podupre gospodarsku zadrugu u Kastvu, brojeći preko 800 članova, iz državnih i zamaljskih sredstava.

III. Posiva se zastupnicima, da urade načinom kako znaju:

1. da se lanci opredijeli u pokrajinskim pravosuđima na ceste. I vodogradnje naeve također i apotrebni i da se ih ne troši u druge svrhe;

2. da se u Sv. Matoju uvede sudbeni

8. da školsko okružje Sv. Matej dobije podporu za školsku zgradu;
4. da se ustroji podružnica delavskog ili stručnog tečaj u Sv. Mateju;
5. da se u Marceljima ustroji javna pučka škola.

Na svrši zahvalio je predsjednik skupština na uzornom redu, koji je vodio tečajem cijelogaborovanja, a oni su izvršili zahvaljujući za dolazak i kličući: Živiliji nasi zastupnici! Živili predsjednik!

Narodna Čitaonica u Poljanama (obč. Vepriac) obdržavati će svoju glavnu godišnju skupštinu u nedjelju dne 20. t. m. u 4 sata posle podne.

Pazinski kofar

Poslov na glavnu skupštinu „Istarskog živ. društva“, koja će se obdržavati u prostorijama Narodnog Doma u 6 sati na večer dne 24. o. m. sa slijedećim dnevnim redom: Izvještaj odbora. Promjena pravila. Izbor novog odbora. Eventualija. Neda li se odzvati dovoljan broj članova, obdržavat će se iza osam dana t. j. 1. V. o. g. skupština uz svaki broj. Odbor.

Paulin, 13. IV. 1918. Pulijski „Gornjatet“ od 12. o. m. donosi dug dopis proti našemu načelniku družine Kureliću radi jedne občinike odredbe tječeće se voća.

U tom dopisu zove pisac u pomoć i nebo i pakao, i htijuci biti duhovit spominje čak i... kralja Živomira! A ne zna jedan, da se je tim samom izvrštu rugla svakoga ma i malo pametnoga čovjeka.

Občinska će oblast već učiniti svoju, te razsvjetliti još bolje ponatanje talijanaca. Sto se tice Živomira, i tež naš zadnji hrvatski kralj i mi njegovi potomci sličimo u jednom: odveć dobitice, odveć popustljivi, odveć naivni sa našim Talijanima. Nego ipak i najstrijplijevim čovjeku znade kadkada dodijati zulm neprijatelju. Nadamo se dakle, da će i naši ljudi, poučeni gorkim iskustvom, znati snažnim talijanskim drugačije ravnati;

Pred nekoliko dana utopila se holimice u potoku Fojba, nedaleko Pazina, neka djevojčurina Josipa Glavić, 85 god. stara, odana pisanstvu i memoratu. Bog zna koliko ima krvnje ovoj nesretnici assimilacija, toli ugodna fraza Talijanima i talijanima.

Kad i istine. Zbog zadnjeg dopisa iz Plomine otkrivaju nekaj g. Ivana Drnovske, kao da je on autor istoga. Istini na volju izjavljujemo, da g. Ivan Drnovsek nije pisao spomenuti dopis ništo stoji u takovu savetu s njime i u obče s našim listom. — Uredništvo.

Koparski kofar

Ir Sluma. Prošlog nas je tjeđna ostavio, nakon osamgodišnjeg boravka medju nama, sed vrh upravitelj vođen gosp. Josip Flago. Potto je on bio prvi upravitelj naše mlade Šupe, mnogo se je morao truditi, dok je razne stvari uređio. Baš kad je sve to na naše zadovoljstvo učinio i siromašnu crkvu pričinio ištitio, premašujući nam ga u Sternu (občina Opatalj). Dok mi za uzor-svećenikom talimo, ne možemo, a da supljanimi Sternu ne šestilamo.

Ako i laganje od puša, ipak se mičemo. Nakon dvadesetogodišnjeg moljakanja došli smo, Bogu hvala, ipak do toga, da se je ova zima započelo sa gradnjom saske Crkvice (Sterne) na nadzivom od 2000 hil. Neka bude dan putem izrečena najlepša hvala svima, koji su se na toli potrebitu stvar naučili, a ne posebno našem veleslavnom nar. nadzivniku g. I. Sancinu.

Neka Državna podružnica nije mogla, prema se o njoj nismo ved da go egzistira, dopada Nepo napredaje. Zadnja je skop-

stina vrlo dobro uspjela, jer se je tog dana što darova a što članarine nabralo do 130 K. Polvalno je osobito to, da ne treba članova — izim malih iznimaka — tražiti i moljakanati, da plate članarinu, već je donesu na dan skupštine sa malim darom po vrhu. Ubrojimo li narodni blagdan i darove u raznim zgodam, proizlazi, da je naša podružnica poslala u godinu dana svojoj matici u Opatiju 169 K 11 p. Liepa svotica za selo od 450 duša. Živili darovatelji i našli mnogo sljedbenika.

Razne primorske vjesni

Sv. Otar Papa bolestan. Prije par mjeseci bio je sv. Otar Papa težje obolio od influence. Oporav se od bolesti, preuzeo je bio, premda još ne posva zdrav, redovite poslove, ali ne za dugo, jer ga je zahvatila ponovno bolesti. Sada već 8 dana leži u postelji i bolest daje povoda velikoj zabrinutosti. Višoki bolestni tripli od slabosti srca i ognjice, te su vatikanici krugovi vrlo zabrinuti za zdravlje uslijed ozbiljnog stanja bolestnika.

Porečko-puljski biskup imenovan. Nj. Veličanstvo car i kralj imenovao je za porečko-puljskog biskupu mons. dr. Tri-funa Pederzolli, župnika kod sv. Antuna novoga u Trstu. Novom biskupu ima 54 godine, rodom je iz Kotora u Dalmaciji a po starjini iz talijanskog Tirola.

Atentat na Španjolskog kralja. U nedjelju kad se je Španjolski kralj Alfons XIII. vraćao na konju u dvor sa jedno vojnicke svećanosti okružen mnogobrojnom oficerskom pratnjom, u blizini „Španjolske banke“ stupio je iznenada pred kralja jedan čovjek, uhvatio njegov rukom uzde kraljevog konja, a desnicom izvadio revolver. Kralj je, videći, da ima pred sobom napadača, brzo podbio konja, da je poškodio baš u momentu, kad je napadac izpalio revolver i zbog toga je hitac promatio. Atentator je pokušao ponovno pratići, ali ga je jedan redarstveni agent uhvatio i bacio na zemlju, ali ovaj je izpalio još dva hitca protiv kralja, ali su i ova dva promašila.

Kralj je skoci s konja i vikono „Živila Španjolska!“ koji je poklik oduševljeno prihvatile i množtvo.

Atentator je Španjolac, zove se Rafael Sanchez Alegría, ima mu 26 godina i po zanimanjem je kolar.

Pat oko zemlje za 5 K može učiniti onaj, koji čita danasni oglas „Srećke u kraljevstvu Hrv. Nar. Straže“ i na temelju za-

nimovog izvješća, koje se podaje svakom besplatno, narudi ugodnu skupinu srećaka, s kojima dobije u artonom slučaju već tekom mjeseca svibnja pet glavnih zgoditaka.

Vjestnik Gospodarske Sveze za Istru.

Siti upravni odbor „Zadržna Zveza“ u Ljubljani, koja je takođe za naše zadruge u Istri novčani središnji zavod, odločio je prošlog mjeseca marta, da se prigodom glavne skupštine u Ljubljani ove godine drži takodjer kongres zadržnosti, južnih Slovaca.

Taj je kongres bio dne 2 i 3. aprila i to prvi dan po podne, a drugi dan ceo dan posle.

Pristup je bio sloboden svakomu, ne samo članovima onih zadruga, koje su učestvujene u Zadržnoj Zvezni.

Tih je bilo dakako najviše iz Kranjke, Stajerske i Koruške, ali je bilo također nekoliko zadrugara iz Dalmacije, Istre i ostalog Primorja, neki i iz Bosne-Hercegovine. Iz Iste vidjeli smo rado i nekoje seljake. Rasporod je bio ovaj:

1. Kako da se vraćaju zajmovi. Referent nadzivnik Vlado Pušek;

2. Zadržništvo i skrb za javno blagostanje. Referent sudbeni vidi savjetnik Mihal Obeljan;

3. Centralna Zadržna blagajna (banke).

Referent dr. Luginja, predsjednik Gospodarske Sveze za Istru;

4. Obrtno seljačko zadržništvo. Referent ing. Remec od društva za posjedovanje malog obrta u Kranjskoj;

5. Novi zadržni zakon. Referent drž. zastupnik dr. Krek;

6. Zadržništvo i seljačka trgovina. Referent ravnatelj ljubljanske Gospodarske Sveze Janko Jovan.

Kongres se je držao u velikoj dvorani „Ljudskega Doma“.

Otvorio ga je zgodnim govorom dr. Krek i predložio za predsjednika dra Luginju, a za njegovo zamjenike g. Obuljena, dra Hochnjeca i J. Jovana.

Od službenih ljudi prisustvovali su kongresu prvi dan u ime vlade dvorski savjetnik vitez Laschan, od zemaljskog odbora prisjednik Lampe, od Metkiješke Družbe kranjske tajnik Pirc. Drugi dan, počasno kongres takođe zemaljski predsjednik baron Schwarz. Državna vlada dozvolila je svim svojim činovnicima, koji imaju budi kakav gospodarstveno-obrtni roferat, da prisutvju raspravama i čuju razlaganje raznih ljudi, koji se bave zadržništvom, kao i opaske, koje su pojedini učestnici kongresa činili tokom rasprava pojedinim točkama.

Prostor ista na dopušta, da bismo na slično izvodili, što se je sve raspravljalo. To će obično prioboliti u posebnoj knjizi „Zadržna Zveza“, te demno u svoje doba upozoriti naše citatelje, kada knjiga izdaje, da ju nabave bar nekoj od onih, koji se zadržništvom bave ili za nj zanimaju. Već sada možemo reći, da su rasprave tog kongresa vrlo uspješne i da su ostavile učestnicima dubok učesak od nauka koje su tamo dali.

Primljene su nakon svakog referata odnosne rezolucije, kao faze kongresa i kažput za buduće djelovanje zadržništva, u slijedećem smislu.

1. Gledo načina vraćanja zajmova: Da zadruge Račićenovice (posužnjice) skreže za to, da ne dolaze u neprilike pri vraćanju svojih dugova i učišća. Zato treba da imaju uvjek prilično raspoložive gotovine, da se u potrebi mogu brzo pomoći. Zato treba, da se drže samo svoje novčane centralne; samo pri njoj treba se razumjeti i samo pri njoj ulagati suviše. Dužnici treba da svojim posužnjicama vraćaju svake godine redovito barem jedan dio kapitala i da posve redovito odplaćuju kamate.

2. Gledo očirnoga seljačkog zadržništva: Treba u zadržništvo pritegnuti također obrtnike i obrne radnike. Seljaštvo i mali obrtnici treba da se međusobno podpojmaju, to i novcem i razložnom uporabom malih strojeva. (N. pr. Stroj ili masina mijekarske zadruge može neku dobu dana, kad obavi posao mijekarne, služiti kojemu obrtu.) Maline treba nabavljati mudro i kroz lude u zadržništvu, koji se u to razumiju, jer se pojedini nabavljaju često prevare i gledi dobro i gledi dobitne veličine.

3. Gledo novog zakona o zadržnosti: Kongres je sporazunio sa vladinom zakonskom osnovom, koja je jur predložena parlamentu, uz neke promjene, koje treba da nasti zastupnicima učinasto, da budu prihvaćeno u zakon.

4. Gledo centralne zadržne banke: Kongres priznaje potrebu takovog zavoda; uvjeren je, da će takova banka biti zadrgana od velike koristi. Želi, da temeljna prispomoć od strane države bude veća, nego li to je predviđeno u osnovi zakona, koji je već u raspravi u gospodarskom odjelu parlamenta. Ako će budi kojeg razloga nebiti mogli doći do zadržne banke na celu državu, neka se nastoji nastaviti takav zavod na južne pokrajine (slovenske zemlje, Primorje i Dalmaciju).

5. Gledo novečne tvrtke pod nazivom „Centralna Zadržna blagajna (banka)“: Načela bi moralo biti, da seljaci-zadrugari ne nabavljaju potrebnu robu (umjetni

enoj, sprave, živež, krmu itd.) samo putem Gospodarske Zveze u Ljubljani i da samo putem nje prodavaju suviše svojih poljskih proizvoda i životinje. Takovo poslovanje bilo bi na korist svega zadrugarstva i svakog pojedinca u zadržnoj organizaciji.

6. Gledo zadržnog posjedovanja javnog blagostanja: Zadržnim putem ima se skribiti, da seljaci ne odbijaju svoje starine, da se ne sele preko mora i u gradove, gdje ih fabrike izrabljaju. Zato treba da se seljaštvo stvore malo po malo bolje prilike. Pomer na selima, osobito na djeci, silno je velik, nastojanje u bolesti slabu, često često nikavka, znanje slabu.

Na temelju kršćanske ljubavi i bratskog rada, može se mnogo postići. Država treba da se za seljaštvo zauzme mnogo više, nego li do sada. Putem zadržništva neka se u kojem gradu na moru ustanovi društvo, koja će se brinuti za povećanje blagostanja u glavnom dijelu našeg naroda, to jest u seljaštvu i pomorcima, da se smanji izseljivanje, da nastanu bolje prijetnje na selima i da narod uzlubi opet svoj očenski dom, a da ne bijeći iz njega. Zista vredno bilo je u tom pogledu izvješće nadzavjetnika Obuljena. On je iznesao mnoge i silne rane našega puka, izprijevaja je, što su u tom pogledu u drugih naroda učinile vlade i posebna društva i pokazao je put, kojim nam je krenuti, ako ćemo, da nam ne propadne seljaštvo i stanovništvo na morskoj obali. To će biti novi, veliki zadatak zadržnog djelovanja u svim zemljama hrvatskog i slovenskog naroda.

Resolucija kongresa o tom vrlo znamenitom pitanju glasi se doslovno ovako:

Zadržni kongres u Ljubljani daje kongresnom predsjedništvu nalog, da dogovorno sa svim gospodarskim i zadržnim, kulturnim i njima sličnim udruženjima i korporacijama Hrvata, Slovenaca i Srba otvotvori skupni Savez kao socijalnu matičnu južnih Slovaca, koj da bude središte organizovanog rada za pospješenje narodnog blagostanja i domovinskog duha, sa središtem na obali jadranskog mora i u smislu referenta na kongresu.

Završujemo to izvješće opaskom, da su dva referata (Obuljenov i Luginjev) bili izrečeni čisto hrvatskim načinom, a ostali slovenskim i da smo se razumili kao hrvati jednog doma, a to je velika stvar!

Poziv

na devetu redovitu glavnu skupštinu Žminjakog društva za Štednju i zajmove, koja će se držati dne 28. aprila 1918. u 9 sati prije podne u državlenom mlinu u Žminju sa slijedećim dnevnim redom:

1. Čitanje i odobrenje zapisnika zadnje glavne skupštine.
2. Izvješće odbora.
3. Odobrenje računskega zaključka za godinu 1912.
4. Izvješće o izvršenoj reviziji.
5. Promjena § 31. društvenih pravila (izbor domaćeg nadzornog odbora od 3 lica).

Odbor.

Jeftina kava

(dok traje zaliha)

85^h 80^h

1/4 kg Brasil I. 1/4 kg Brasil II.
pržena pržena
u svim područjima

Julius Meisl

Uvoz kava

NOVA PODRUŽNICA
PULA, Via Sergia br. 35.

Poziv

na redovitu glavnu skupštinu „Gospodarskog trgovackog društva u Cresu“, registrirane zadruge na ograničeno jamčenje, koja će se obdržavati na Spasovo, dne 1. maja 1918. u 9. sati po podne u dvorani „Narodnog Domu“ uz slijedeći dnevni red:

- Citanje zapisanika od zadnjoj glavnoj skupštini.
- Izvješće upravnog odbora.
- Izvješće nadzornog odbora.
- Izvješće o izvršenoj reviziji.
- Promjena pravila.
- Izbor upravnog i nadzornog odbora.
- Slučajnosti.

Odbor.

Poziv

na redovitu glavnu skupštinu „Društva za štednju i zajmove u Cresu“, registrirane neograničeno jamčenje, koja će se obdržavati na Spasovo, dne 1. maja 1918. u 8. sati po podne u dvorani Nar. Domu uz slijedeći dnevni red:

- Citanje zapisanika o zadnjoj glavnoj skupštini.
- Izvješće upravnog odbora.
- Izvješće nadzornog odbora.
- Izvješće o izvršenoj reviziji.
- Promjena pravila.
- Izbor upravnog i nadzornog odbora.
- Slučajnosti.

Odbor.

Prometa bolestiška blagajna za civilne radnike c. i kr. ratne mornarice u Puli.

Natječaj

Kod prometne bolestiške blagajne za civilne radnike c. i kr. ratne mornarice u Puli ima se popuniti mjesto jednog (četvrtog) liječnika.

S ovim mjestom ekspćana je početna plaća od K 5760 (plaća, stanarina, paušal za kola u području grada Pule).

Molbe imaju se podnijeti do najkasnije 31. maja 1918. u uredovne prostorije, Pula, via Campomarco 31.

Potuje uvjetno, gledaj: austro-venetski propisi, list. ljetničke komore, Rivista sanitaria itd.

Liči se mogu dobiti takodjer u uredovnim prostorijama.

Pula, 11. aprila 1918.

Predstojnik.

- Ivan Kacin,
Ljubljana, Zaloška cesta 7.

Graditelj

orgulja i harmonija

po američanskom sustavu. — Gradi svake vrsti harmonije za crkve, škole i privatnike. Popravci orgulja i harmonija obavljaju se najjeftinije.

Cjenik badava i franko.

1800

i litera slika i raznici pred-

mota za popravak i popravak od-

jela su u cijelosti, kojeg ra-

menje badava Jezučavacka

čekovska, Crikvenica, Šibenik,

Osijek, Split, Dubrovnik, etc.

Svoj k svome! Restauracija „Narodni Dom“

-- u Puli --

preporuča se svim Slovincima u i izvan Pole, da se sastiju u svojoj kafi i svome domu te pozabave uz dobru kapljicu vina i izvrstnog Pilzenjskog piva, dobra jelatopia i hladna iz domaće kuhinje — dobro poekrivena.

Brat k bratu, Slaven k Slavenu! Ko pozna brata za brata, tom neće biti ludjin gospodar!

Pod tim gesmom preporuča se domo rođacima

Restauracija „Narodni Dom“ u Puli
ulica Carrara.

Steckenpferd- Lilienwirth-Sapun

od Bergmane & Co. Totschen u. Zile
jeo jedan sapun koji čara kruh od
rumenih plodova i učešće liepa,
mekanu i njivnu put, što se sa
dnevo dolazećim sakrivama može
neophito dokazati.

Komad po 80 para dobiva se u
svim likerarnama, drogerijama i par-

fumerijama.

Može se preporuči Bergmanova
Lilienwirth „Masera“ kao izvrstan
sredstvo za ujegavanje ruku za
gospode. Cijena u tabaku po 70
para kom. Dobiva se po svuda.

Austro-Hrvatsko parobro- darsko društvo, Punat

Plovitbeni red počin od 1. IV. 1918
do oponiza.

Redovite pruge po Kyarneru.
Punat-Krk-Malińska-Ornišć-Riška
svaki dan tamo i natrag.

Baška-Punat-Riška, svake srede, petka i nedjelje tamo, četvrtka, subote i utorka natrag.

Riška-Opatija-Lovran-Rab svake nedjelje i petku isti dan tamo i natrag.

Riška-Opatija-Lovran-Lošinj-Veli-Lošinj-mali-luka Sv. Martin svake subote tamo i natrag.

Riška-Opatija-Bell-Merag-Krk-Punat
Baška-Lopar-Rab-Lošinj-Veli-Lošinj-
mali-luka Sv. Martin-Nerežine svake
srede tamo, četvrtak natrag.

Riška-Crikvenica-Baška-Rab-Lošinj-
mali-luka Sv. Martin-Lošinj-Veli-No-
valja svakog popodnevnika tamo, utorka
natrag.

Vrbnik-Sv. Marak-Silo-Crikvenica svaki
dan tamo i natrag, svakog utorka produ-
ženje do Riške.

Glavna odpravnjčtvta:
na Rici Riva Cristoforo Colombo 4,
telefon 1264. — Opatija na vlastitem
kiosku na gatu.

ZAHVALA.

Prigodom dugotrajne bolesti, smrti i pogreba našega nezaboravnog

Ivana Mrzljaka

primili smo nebrojeno iskaza saudeča i udjela u našoj velikoj žalosti. Na tim iskrenim dokazima sučuti i ljubavi prema nama i milom pokojniku izrazujemo ovime najsrdačniju zahvalu svima, koji su budi kako nastojali ublažiti našu veliku bol i iskazali zadnju poštu blagom pokojniku.

PULA, dne 11. aprila 1918.

Rastužena rodbina.

Srećke u korist Narodne hrvatske Straže

5 glavnih zgoditaka

90.000, 40.000, 30.000, 20.000 i 20.000 kruna odnosno fra-
naka i lira

dobjije tekom mjeseca svibnja

u sretnom slučaju već sa uplatom samo 5 kruna onaj, koji na
ruči izvrstnu skupinu 5 srećaka na 70 mjeseci obroka po 5

15 vučenja godišnje.

Zahtijevajte obširno svibanjsko izvješće o srećkama! Iz njegovog sadržaja: Za jednu krunu 100.000 franaka! — Izvješće razp-
šila i naručbe prima za srećkovno odjeljenje „Slovenske Straže“
g. Valentin Urbančić, Ljubljana.

„CROATIA“

osiguravajuća zadruga u Zagrebu. — Utemeljena god. 1884.

Povjerenik za Pulu i okolice: Ante Isak, Via Campo Marzio 5, I. ka
Centrala: Zagreb, u vlastitoj palati, ugao Marovske i Preradovićeve ulice. Pe-
dražnica u Trstu, via del Levatoio br. 1. II. kat. — Telefon br. 2894.

Glavna zastupstva: Ljubljana, Novi Sad, Osijek, Rijeka i Sarajevo.

Ova zadruga prima uz povoljne uvjete slijedeće vrste osiguranja:

I. Na ljudsak život:

- osiguranja glavnica za slučaj doživljaja i smrti,
- osiguranja mirata,
- osiguranja životnih renta;

II. Prečiv štete od požara:

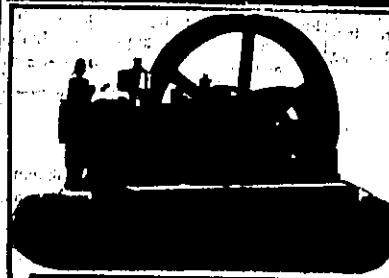
- Osiguranja, zgrada (kuća, gospodarskih zgrada, tvornica),
- Osiguranja pokutnina (pokušava, dučanske robe, gospodarskih stro-
jeva, blaga, i t. d.),
- Osiguranja poljskih plodina (zita, sjemeni i t. d.);

III. Stakleni ploča protiv razlupanja.

Zadržava imovina u svim odjelima iznosi K 8.018.832.61
Od tega temeljna glavnica K 800.000.

Godišnji prihod: premje s pristojbama K 1.488.287.51
Isplaćene ostote K 6.624.162.91

Sposebni posrednici i akvizitori namještaju se uz povoljne uvjete.

NAJBOLJI NAMJEŠTAJ SMAGE

za kuće, poslovne i vlasničke sobe, DIBEL
najnovije kućne inventariste, prenesti
tradiciju po kojeg od nih uveć
može, međutim na ploči dobiti doček, doček
kamenje na obnovu, poljoprivredu i
električne napajanje, mnoga, stolje novi
načini na koje se prenosi.

BRDŽJANSKA TVORNICA MOTORA
na ploči d. d.

(A. G. Kroatianische Motoren
WIRTSCHAFT MELLE BRESCHE)

najveća tvornica tvornica Evrope

Glavno i piskljivo zastupstvo, kamo sve upite upravljati valja:

Tehnička poslovnicina:

EMANUEL I OSKAR KRAUS,

TRST, Via San Nicolo 29.

Dobivaju se poljene opreme za obrtnike i industriju, posebno

Oglasnik za maljtev besplatno i bez poštarine,
Dopravljanje: Brdžjan, Crikvenica, Trogir i Šibenik.